

Arrest

nr. 86 063 van 22 augustus 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van zijn minderjarige kinderen X, X, X en X, op 9 september 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid van 10 augustus 2011 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juli 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat Olivier GRAVY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VIJVER, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid neemt op 10 augustus 2011 een beslissing houdende weigering tot inoverwegingname van verzoekers tweede asielaanvraag.

Dit is de bestreden beslissing.

“Overwegende dat betrokkene op 08.09.2009 een eerste asielaanvraag indiende die op 23.03.2010 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing ‘weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming kreeg. Overwegende dat op 22.07.2010 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat

betrokkene op 08.08.2011 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een fax van een certificaat van het verzoeningscomité van Kosovo dd 04.08.2011 (+ vertaling naar het Engels) voorlegt. Overwegende dat betrokkene alsook een fax van het certificaat van de registratie van zijn benzinstation voorlegt. Overwegende dat een fax niet op adequate manier beoordeeld kan worden aangezien de herkomst en de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn problemen nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij nog steeds met de bloedwraak met H. M. (...) zou zitten en nog steeds bedreigd zou worden door ex-leden van UCPMB. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op zijn initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene van het CGVS een negatieve beslissing kreeg, die bevestigd werd door de RVV. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij via telefonisch contact met zijn oom (A. R. (...)) en de voorzitter van het verzoeningscomité (Ruzhdi Qehaja) vernomen heeft dat H. M. (...) vastbesloten zou zijn om bloedwraak te nemen en de betrokkene te vermoorden. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij niet zou kunnen terugkeren naar Kosovo omdat hij dan binnenshuis zou moeten blijven omdat hij anders vermoord zou worden via bloedwraak. Overwegende dat betrokkene hierdoor niet zou kunnen werken. Overwegende dat betrokkene verklaart vijf kinderen te hebben en dat hij zijn familie in die toestand niet zou kunnen onderhouden in Kosovo. Overwegende dat deze problematiek er een is van materiële aard en dus buiten het toepassingsgebied van de Conventie van Geneve of de subsidiaire bescherming valt. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de gezondheidstoestand van zijn vrouw verslechterd zou zijn. Overwegende dat het onderzoek van deze ingeroepen elementen echter het voorwerp uitmaakt van een specifieke procedure voorzien in artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en de Directie Asiel dus niet bevoegd is om deze elementen te onderzoeken. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Enig middel dat zich beroept op de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 en van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen evenals op het beginsel van behoorlijk bestuur en van evenredigheid, evenals een kennelijke foutieve beoordeling;

III. BESPREKING.

In overweging dat de tegenpartij in haar beslissing weigert rekening te houden met de nieuwe asielaanvraag, die door mijn verzoeker op datum van 8 augustus 2011 ingediend werd; In overweging dat de tegenpartij, herinnert dat mijn verzoeker een nieuwe asielaanvraag op 8 september 2009 ingediend had, die tot een arrest voerde, uitgesproken door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en dat definitief geworden is op datum van 22 juli 2010; Dat de tegenpartij meldt dat vervolgens, mijn verzoeker een tweede asielaanvraag ingediend heeft, de 8 augustus 2011, waaruit blijkt dat hij niet naar zijn land van herkomst teruggekeerd is; Dat tot staving van zijn tweede asielaanvraag, mijn verzoeker een fax getoond heeft, afkomstig van het Verzoeningcomité van Kosovo, gedateerd van 4 augustus 2011 en de vertaling van dit document naar het Engels; In overweging dat de tegenpartij beschouwt dat betrokkene ook een faxbericht getoond heeft van de registratie van zijn benzinstation en dat dit faxbericht niet op adequate manier beoordeeld kan worden aangezien zijn herkomst en zijn authenticiteit niet nagezien kunnen worden; In overweging dat tot staving van zijn eerste en tweede asielaanvraag, mijn verzoeker aangeduid heeft dat hij steeds met de bloedwraak bedreigd zou zijn en dat hij steeds door de ex-leden van de UCPMB bedreigd zou zijn; Dat naast de nieuwe documenten die door Mr. RUDHANI getoond werden. deze ook uitlegde dat, via een telefonisch contact met zijn onkel, Mr. A. R. (...) en met de voorzitter van het Verzoeningcomité Mr. Ruzhdi Qehaja). hij vernomen had dat Mr. MAROVCA steeds vastbesloten zou zijn de bloedwraak tegen hem te nemen en hem te vermoorden; Dat de tegenpartij beschouwt dat de elementen die door mijn verzoeker aangebracht zijn.

geen nieuwe elementen zijn met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielaanvraag, waarin hij ze had kunnen aanbrengen, zodat liet met /OU blijken dat ei ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolgingen in de zin van de

Vluchtelingenconventie van Geneve of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48,4° van de wet van 15 december 1980; Dat zodoende, de tegenpartij weigert zijn nieuwe asielaanvraag in overweging te nemen; In overweging dat, wanneer er toch toepassing gemaakt wordt van artikel 51/8 van de wet, de Minister of zijn afgevaardigde ertoe gebracht is zich uit te spreken op de afwezigheid van nieuwe elementen aangevoerd door de vreemdeling tot staving van zijn nieuwe asielaanvraag, nieuwe elementen die betrekking moeten hebben op de feiten of de situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure van asielaanvraag, of een nieuw bewijs moeten vormen van feiten of vorige situaties, op voorwaarde dat het over elementen gaat die de vreemdeling niet in staat was voor te dragen om zijn vorige asielaanvraag te staven (zie daarvoor: RvV 28 maart 2001, nr. 94.374; RvV 3 april 2001, nr. 94.499; RvV 12 maart 2002, nr. 104.572 aangehaald door de Raad, arrest nr. 22.563 van 30 januari 2009); Dat, artikel 51/8 aan de Minister of zijn afgevaardigde een beoordelingsbevoegdheid geeft, die zich beperkt tot het onderzoek van het nieuwe karakter van de aangevoerde elementen (RvV 8 februari 2002, nr. 103.419), en dat er daaruit vloeit dat de administratieve autoriteit, geen wettelijk kader bezit om zich over de grond zelf van deze getoonde elementen uit te spreken, ten opzichte van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet; In overweging dat, in haar beslissing, de tegenpartij foutief beschouwd dat mijn verzoeker geen nieuwe elementen brengt in het kader van zijn tweede asielaanvraag, met betrekking op de feiten of de situaties die zich voorgedaan hebben na de laatste fase van de vorige asielaanvraag; In overweging dat dit element foutief is; Mijn verzoeker heeft een fax kunnen tonen, afkomstig van het Verzoeningscomité van Kosovo, met als datum 4 augustus 2011, wat een nieuw stuk is, dat voor de eerste keer getoond wordt ter staving van zijn tweede asielaanvraag en dat niet getoond kon worden voor het sluiten van de eerste asielprocedure; Dat deze fax toont dat de vrees waarover mijn verzoeker spreekt, ten gevolge van de bloedwraak waarvan hij het voorwerp is, altijd actueel is; In overweging dat wanneer de tegenpartij beschouwt dat dit element geen nieuw element vormt, zij een duidelijke fout begaat en de bepalingen en aangevoerde middelen schendt; Dat in tegenstelling met wat de tegenpartij zegt, de geldigheid en de authenticiteit van een fax wel nagezien kan worden; Dat het getoonde document, dat van het Verzoeningscomité van Kosovo stamt, toont dat mijn verzoeker ernstige argumenten heeft die rechtvaardigen dat hij een asielaanvraag in België ingediend heeft; Dat de tegenpartij deze situatie niet naar behoren in overweging genomen heeft: Dat er foutief toepassing gemaakt werd van artikel 51/8 10 lid 1 van de wet van 15 december 1980, op de toegang tot het grondgebied, het verblijf; de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, hoewel mijn verzoeker wel nieuwe elementen aangetoond had, die door de tegenpartij onderzocht moesten worden, in het kader van een precies en nauwkeurig onderzoek van zijn asielaanvraag, quod non in dit geval; Door zich onthouden te hebben dit te doen, heeft de tegenpartij de bepalingen in het middel geschonden;"

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt vastgesteld: "Overwegende dat betrokkene op 08.08.2011 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een fax van een certificaat van het verzoeningscomité van Kosovo dd 04.08.2011 (+ vertaling naar het Engels) voorlegt. Overwegende dat betrokkene alsook een fax van het certificaat van de registratie van zijn benzinstation voorlegt. Overwegende dat een fax niet op adequate manier beoordeeld kan worden aangezien de herkomst en de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn problemen nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij nog steeds niet de bloedwraak met H. M. (...) zou zitten en nog steeds bedreigd zou worden door ex-leden van UCPMB. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op zijn initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene van het CGVS een negatieve beslissing kreeg, die bevestigd werd door de RVV. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij via telefonisch contact met zijn oom (A. R. (...)) en de voorzitter van het verzoeningscomité (Ruzhdi Qehaja) vernomen heeft dat H. M. (...) vastbesloten zou zijn om bloedwraak te nemen en de betrokkene te vermoorden. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk

als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dal betrokkene verklaart dat hij niet zou kunnen terugkeren naar Kosovo omdat hij dan binnenshuis zou moeten blijven omdat hij anders vermoord zou worden via bloedwraak”.

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

Uit de stukken van het administratief dossier, meer bepaald de door verzoeker ondertekende verklaring van 10 augustus 2011 nopens zijn tweede asielaanvraag blijkt dat verzoeker het volgende verklaard heeft:

“Mijn probleem is nog steeds actueel. Wat ik tijdens mijn eerste aanvraag heb verteld geldt nog steeds. Ik zit nog steeds in bloedwraak met H. M. (...) (zie certificaat van het verzoeningscomité) en ik wordt nog steeds bedreigd door ex-leden van UCP.IJB Deze ex-leden zijn op de hoogte dat ik gevlucht ben. Ik heb telefonisch contact gehad met mijn oom (A. R. (...)). Hij heeft me verteld dat H. M. (...) vastbesloten is om bloedwraak te nemen en me te vermoorden. Mijn oom heeft dit vernomen via de mensen van het verzoeningscomité. Daarnaast heb ik nog telefonisch contact met de voorzitter van het verzoeningscomité, Ruzhdi Qehaja. Ik kan niet terugkeren naar Kosovo. indien ik terugkeer dan moet ik binnenshuis blijven, anders word ik vermoord wegens bloedwraak. Ik kan hierdoor niet werken. Mijn vrouw haar gezondheidstoestand is verslechterd. Ik heb vijf kinderen. ik kan mijn familie in Kosovo niet onderhouden in deze toestand.”

Verskillende elementen ondersteunen de beslissing van de staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid tot weigering van overinwegingname van de tweede asielvraag van verzoeker. Vooreerst werd vastgesteld dat het voorgelegde stuk een faxbericht betrof. Verzoeker heeft tijdens zijn tweede asielaanvraag melding gemaakt van een faxbericht dat afkomstig zou zijn van het Verzoeningscomité van Kosovo, faxbericht dat hij ook voorlegde bij zijn verhoor.

De vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker kopies heeft overgemaakt vindt steun in het administratief dossier. Verzoeker betwist ook niet dat hij enkel kopies heeft overgemaakt. Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat weliswaar de Dienst Vreemdelingenzaken niet toe om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek - een onderzoek ten gronde – te onderwerpen, doch sluit niet uit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112.420). Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er “ernstige aanwijzingen” bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een “ernstige aanwijzing” inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. Bovendien is het oordeel van de gemachtigde dat een kopie niet toelaat de echtheid ervan te controleren, niet kennelijk onredelijk aangezien kopieën en faxen gemakkelijk met allerhande knip- en plakwerk kunnen worden vervalst (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624; RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

Verzoeker beperkt zich tot de stelling dat dit document wel een nieuw elementen betreft gelet op het feit dat de voorgelegde fax die van het Verzoeningscomité van Kosovo afkomstig zou zijn, dateert van 4 augustus 2011, en dus als nieuw moet worden beschouwd. Aldus beperkt verzoeker zich ertoe te verwijzen naar de fax van het Verzoeningscomité van Kosovo, en uit hij geen kritiek op de andere motieven van de bestreden beslissing.

De Raad merkt voorts op dat de gemachtigde in de bestreden beslissing terecht geoordeeld heeft dat geen nieuw element wordt aangevoerd, en dat verzoeker *“zich opnieuw baseert op zijn initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn”*. In artikel 51/8 van de vreemdelingenwet heeft het begrip “nieuwe gegevens” niet louter betrekking op bewijsmiddelen, maar slaat het ook op de inhoud van die gegevens (RvS 12 oktober 2002, nr. 111 446; RvS (cass) 1 december 2009, nr. 5053). Het element dat verzoeker in zijn tweede asielaanvraag heeft aangebracht, namelijk een certificaat van het Verzoeningscomité, kan weliswaar ‘nieuw’ zijn in die zin dat dit nog niet eerder ter kennis werden gebracht van de verwerende partij, maar verzoeker maakt niet aannemelijk dat dit betrekking heeft op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de afwijzing van zijn eerdere asielaanvraag (RvS 13 april 2005, nr. 143.020). Verzoeker bevestigt zelf tijdens zijn verhoor op 10 augustus 2011 dat dit stuk betrekking heeft op het asielrelaas zoals verzoeker in zijn eerste asielprocedure heeft uiteengezet. Verzoeker baseert zich dus ter gelegenheid van zijn tweede asielaanvraag aldus nog steeds op de

feiten en verklaringen die hij bij zijn eerste asielrelaas uiteenzette. Verzoeker maakt bij gevolg niet aannemelijk dat de aangevoerde elementen 'nieuwe gegevens' uitmaken in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. De bewijslast ter zake ligt nochtans bij verzoeker (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610)".

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig augustus tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MILOJKOWIC